Kolding Social-Demokrat.

Organ for Socialdemokratiet i Sydøstjylland

Frihed! Lighed! Broderskab

Nr. 86. | Abonnement: Indenbys 16 Øre ugentlig. Gennem Postvæsenet 2 Kr. Kvartalet. | Fredag den 15. April. | Annoncer beregnes efter en fast og billig Taxt. Stadig gaaerterende erholder Rabat. | 1910.

Befæstningsmændene skælver for Valget.

J. C. Christensen turde ikke gaa i aaben Alliance med Højre.

Efter hvad vi erfarer fra paalidelig Kilde, henvendte Højre sig i Onsdags til J. C. Christensen og anmodede ham om at være Medforslagsstiller til følgende Mistillidsvotum:

„Idet Folketinget i Anledning af Ministeriets tvetydige Udtalelser i Forsvarsspørgsmaalet, udtaler sin Mistillid til Ministeriet, gaar Tinget over til Dagsordenen."

De to Ellevemandsgrupper var efter Sigende villige til at gaa i Spænd med Højre

Hr. J. C. Christensen nægtede derimod at være med, saa Højre maatte gaa beskæmmet bort. Det Højre, der løb til Grev Holstein og anmodede ham om at danne et Ministerium, der vilde nedlægge Københavns Befæstning, det gik i Ondags til den Mand, som Højre har stedet for Rigsretten, og anmodede ham om et Samarbejde, som kunde føre til, at Højre dannede et nyt Ministerium sammen med J. C. Christensen.

Højres Ynkelighed synes at være uden Grænser.

Formaalet med Mistillidsvotum'et var at standse Tillægsbevillingsloven, og dermed tvinge Regeringen bort straks, saa den ikke kunde opløse Rigsdagen og regere videre, indtil Valgene er sluttede.

Disse krampagtige Forsøg paa at undgaa Valgene, viser, hvor ængstelige Højre og Delegationspartierne er for Vælgernes Dom.

Det usle Militærforlig, Kneblingen af Valgkredsloven m. m. har vakt bitter Harme i Befolkningen. Højre og det militære Venstre har ført denne bag Lyset i Militærspørgsmaalet. Og disse Partier har vist deres Foragt for den almindelige Valgret ved at hindre Gennemførelse af en retfærdig Valgkredsordning.

Junigrundloven sparker Neergaard og J. C. Christensen i Grøften.

Det er naturligt, at de efter en saadan Politik skælver for Vælgerne.

Men J. C. Christensen tør desuagtet ikke paa nærværende Tidspunkt tage det gamle Højre under Armen i hele Folkets Paasyn.

Derfor gav han denne Gang Højremændene Kurven.

Kommer de ogsaa til Kolding?

For at bringe de stridbare Gemytter i Delegationen til Ro inden Valgdagen vil de to gamle Dødsfjender og i Bunden uenige Herrer J. C. Christensen og Neergaard, saa snart Rigsdagsarbejdet er til Ende, foretage en Lyn-Tourné i de Delegatioskredse, hvor der for Tiden er Mudder.

Saaledes skal der — efter hvad en Delegationspolitiker betroede os — holdes et Møde i Brædstrupkredsen, hvor Neergaards Partifælle, Folketingsmand K. Kristensen og J. C. Christensens tvorne Ven, tvv. Folketingsmand, Ungkarl Laust Jensen, Bjørnskov, strides om Kredsen.

Derefter kommer Turen til Horsens Landkreds, hvor P. Th. Nielsen-Masnedsundbroen er i Fare. Vilkaarene for Freden her er, at Gdr. Niels Larsen, Skaarup, — der forøvrigt er en af Højremanden Wenzel Neergaards Stillere!! — skal blive hjemme i Skaarup. I modsat Fald stiller „de 27" op i Bjerrekredsen mod Ellevemandsmanden J. J. Jensen-Klejs.

Tournéen udstrækkes formodentlig derefter til Gudme- og Nørresundbykredsene, hvor ogsaa Broderkrigen raser paa det hæftigste.

Resultatet af denne Prøvestyvning er paa Forhaand sikker: Hr. J. C. Christensen faar sin Favorit op i de saaledes hjemsøgte Kredse.

Hans ærbødigste Tjener Helten fra Ebeltoft bliver tvungen til at gaa frivillig med. Ligesom i Forsvarssagen forbeholder han sig sin Overbevisning om disse Kredse — indtil 1922.

Spørgsmaalet er, om de Herrer ogsaa kommer til Kolding for at slaa de Venstremænd, der ikke vil have Enevold Sørensen op igen, af Marken.

Hvis Fatter J. C. og Mutter Neergaard kommer til Kolding, saa kommer de af Kredsens Vælgere, som nu er saa kede af Enevold, som Katten af Sennop, til at hanke op i den gamle Overløber igen.

Det bliver et bedst Bæger at tømme.

Splinter.

Thorvalds Synspunkt.

Læreren gav sine Elever, Drenge paa 10—12 Aar en moralsk Belæring, i hvilken han særlig fremhævede det aandelige Livs Fortrin for det legemlige; men Drengene forstod ikke ret meget af det lærde Foredrag.

— Altsaa, lille Thorvald, sluttede han endelig og vendte sig til en af Eleverne paa den forreste Bænk, — hvad er saa værst? At saare en Mands Følelser eller hans Finger?

— Følelserne, svarede Drengen efter en kort Betænkning.

— Rigtigt, min Ven, rigtigt, sagde Læreren, tilfreds med Undervisningens Virkning. Og hvorfor?

— Fordi — fordi saa slipper man for at binde en Klud om, lød Svaret.

Det var Grunden.

Onkel Hans: Plejer du altid at være saa stille, min Dreng?

Lille Jens: Nej, men Moder har lovet mig 10 Øre, hvis jeg vil lade være at snakke om dit skaldede Hoved og den store Børte, du har paa Næsen.

Paa Restauranten i Paris.

Fru Olsen: Jh, der ligger to Fluer i Suppen, har du set noget saa ækelt!

Olsen (ler sig forsigtig om): Hys, snak ikke saa højt, Bertha. Hvorfor skal du endelig udbasunere for alle Mennesker, at vi ikke forstaar Fransk. Jeg ved ikke, hvad der staar paa Spisekortet. Maaske har vi bestilt Finesuppe.

Efter Omstændighederne.

Læreren, der lige har forklaret om Blidhed og Beherskelse:

— Hvad vilde du altsaa gøre, Frits, hvis en Dreng skældte dig ud for en Løgner?

Frits (betænkende sig): Hvor stor er Drengen:

Betingelser.

— Fa'er!

— Ja, min Dreng.

— Hører „Fættere" til de „nære Slægtninge"?

— Ja, min Dreng. Naar de er rige.

De danske Cikoriefabriker.

Netto-Udbytte for i Aar 370,000 Kr.

7¼ pCt. til Aktionærerne.

65,000 i Tantieme til Bestyrelsen og Direktionen.

Aktieselskabet „De danske Cikoriefabriker" udsendte i Mandags deres Regnskab, der viser et Netto-Udbytte for Aar 1909 af 370,000 Kr., hvilket Beløb Bestyrelsen foreslaar at fordele saaledes: Aktionærerne skal have 7¼ pCt. af deres Penge eller ca. 134,000 Kr.; Der udbetales i Tantiemer til Direktionen 21,568 Kr. og lige saa meget til Bestyrelse og til Funktionærer, saaledes at Tantiemerne ialt beløber sig ca. 65,000 Kr. Der afskrives 2½ pCt. af Anlægskontoen eller 62,725 Kr., og Resten fordeles mellem Bonusfond (93,000 Kr.) og Reservefond (15,650 Kr)

Som man ser, er Cikorieringen, der nylig har ligget i Konflikt med Roedyrkerne, ikke helt paa Fallittens Rand endnu.

Den tyske Forfatter Karl May

afsløret som en gammel Røverhøvding.

En meget opsigtsvækkende Affære.

En højst interessant Sag har i de sidste Dage fundet sin Afslutning ved Retten i Charlottenburg, Berlin, og har vakt en Opsigt, som fordunkler selve den berømte Köpenickaffære. Sagen angaar den kendte tyske Forfatter Karl May, hvis Bøger, navnlig „Slavejægere" og „Rejseæventyr i Sydamerika" er yndet Læsning for Ungdommen. Karl May er en hovedrig Mand, og han har som ivrig Samfundsstøtte spillet en Rolle i Sachsens Hovedstad, endogsaa staaet i venskabelig Forbindelse med Landets Konge.

Karl May havde som god konservativ og kristen ment sig besøjet til at angribe Arbejderne. Det gav Fagforeningssekretær Lebius Anledning til at undersøge Karl Mays Fortid, og paa Grundlag af sine Undersøgelser sigtede han May for at være en for ca. 40 Aar siden straffet Røverhøvding, der havde opereret i de mellemtyske Bjerge. Lebius paastod, at May havde afsonet Tugthusstraf gentagne Gange og begaaet en Række Forbrydelser.

Lebius Defensor fortalte under Retsmødet, at Karl May havde allerede som Seminarist begaaet Tyverier og som nybagt Lærer var kommen hjem ved Juletid og af sine Tyvekoster havde forært sin Fader et Uhr og en Mersktumspibe. Han havde stjaalet disse Sager fra sin Logivært. Tyveriet indbragte ham 6 Ugers Fængsel. Saasnart han kom paa fri Fod igen, begik han Indbrud hos en Uhrmager, blev atter fængslet og dømtes til 4 Aars Tugthus samt til Anbringelse i en Arbejdsanstalt.

Straks efter sin Løsladelse af Tugthuset i Aaret 1869 begik Karl May nye Tyverier, og der blev udsendt Stikbreve efter ham. Han flygtede til Skovene ved Hohenstein i Erzgebirge, hvor han traf en Skolekammerat, Louis Krügel, som var rømt af Soldatertjenesten. Krügel havde lige stjaalet 100 Thaler af Kompagnikassen og var deserteret. De to Flygtninge svor at vilde holde sammen, og blev enige om at danne en Røverbande sammen med nogle Bekendte, der navnlig havde været virksomme som Hælere. Saavel indenfor Banden som overfor Offentligheden gjaldt Karl May for Bandens Overhoved. Røvernes Tilflugtssted, som aldrig er bleven opdaget, var en mosdækket Hule, indvendig tapetseret med stjaalet Lærred og herstabeligt indrettet. Banden foretog næsten hver Dag røverifte Overfald, navnlig mod Sælgekoner, som passerede Skoven. Endvidere forsvedes Tyverier, Indbrud og andre Ulovligheder. Da de ugentlige Markeder ved de nærliggende Byer blev daarligt besøgt paa Grund af Usikkerheden i Egnen, udsendte Regeringen Militær, der afsøgte Skovene. I denne Røverjagt deltog tillige Brandvæsenet fra Hohenstein og en Skytteforening fra Ernstthal. Men man fik ikke fat i May og Krügel. De havde bragt sig i Sikkerhed ved Anvendelsen af følgende List:

Blandt de mange stjaalne Klædningsstykker, som May havde ophobet i Røverhulen, var ogsaa en saksisk Fangevogters militære Uniform. Denne iførte han sig, bandt sin Ven Krügels Hænder paa Ryggen og slap paa denne Maade gennem Militærkordonen, da Soldaterne troede, at det var en Fangevogter, som bortførte en Arrestant. Ved en anden Razzia undslap de to Venner kun derved, at de i det Øjeblik, da to Gendarmer traadte ind i et Værtshus, hvor de opholdt sig, sprang ud af Vinduerne og flygtede bort paa Gendarmernes Heste. May følte sig saa vel tilpas i sin Rolle som Røverhøvding, at han ved sine Pralerier ofte udsatte sig for Fare.

I flere Aar undgik Røverne at blive paagrebet, fordi de stadig skiftede Klædedragt. Endelig, da Jorden brændte under Mays Fødder, flygtede han til Milano i Italien. Da han her blev angrebet af Nervefeber, paavirkedes Krügel af Frygt for Opdagelse og vendte tilbage til Tyskland. Til Slut anholdtes de begge. May blev paany dømt til 4 Aars Tugthus, som han afsonede i Aarene 1870—74 i Waldheim.

Da han slap ud af Tugthuset, faldt han paa den Tanke at nedskrive sine Forbrydererindringer i en Kolportageroman. Forretningen var ikke lønnende, men han havde samtidig forfattet fromme katolske Fortællinger og usædelige Røverhistorier.

— — —

Lebius præsterede under Retsmødet fuldgyldig Bevis for, at Karl May var en straffet Røver, og han blev derfor frifunden.

Sagen har vakt kolossal Opsigt i Tyskland.

Yoghurt.

Et Laboratorium i Kolding.

Bulgarerne er kraftige Folk, og de lever længe. En berømt fransk Videnskabsmand Meesinghoff tog sig derfor for nogle Aar siden for at undersøge, hvad Aarsagen hertil kunde være, og han kom til det Resultat, at Bulgarerne holdt deres Fordøjelse i en udmærket Orden ved til Stadighed at nyde den bulgarske Tykmælk, Yoghurt.

Og næsten med et Slag blev Yoghurten til det Universalmiddel, der skulde kurere alle svage Maver og gøre Gnavepotterne til gemytlige Mennesker. Kort sagt, den lange Levetid skulde ikke være forbeholdt Bulgarerne.

Yoghurten indeholder en Stavbakterie, der ifølge Lægers Udsagn skal have en særlig heldbringende Indflydelse paa Fordøjelsen i Tyktarmen.

Rundt om i Verden er der nu oprettet Laboratorier til Fremstilling af Yoghurt. Det første Laboratorium, som er oprettet i Norden, findes i Odense og vore Læsere vil have set her af Bladet, at der i de sidste Dage er oprettet et Laboratorium i Salsilbhus under Hr. Mejeribestyrer Brasts Ledelse. Vi har besøgt dette Laboratorium, hvor foruden Hr. Brast tillige Osterikonsulent Wennervald var til Stede.

Fremstillingen gaar til paa følgende Maade: Den søde Mælk hældes i et Pasteuriseringsapparat, hvori den opvarmes til ca. 85 Gr. Derved dræbes de Bakterier, som Mælken indeholder, og en Del af Vandet fordamper. Fra Pasteuriseringsapparatet tappes Mælken om i et tilsvarende Apparat. Der nedkøles den til ca. 40 Gr. og tilsættes nu Yoghurt i Renkultur, ligesom naar der sættes Gær til Øllet. Under denne Temperatur foregaar den Proces, hvorved Mælken omdannes til Yoghurt. Den tappes derefter paa Glas, der indeholder ¼ eller ½ Liter, og de fyldte Glas sættes hen i et lille Nedkølingsbassin. Der bringes Yoghurten ned paa en Temperatur af 8 Gr. Mælken stivner nu som Tykmælk, og den er saaledes, som man kan nyde den.

Lokalet er propert, og naar man har set, hvorledes Yoghurten fremstilles, nyder man den med Appetit.

Nu vil det vise sig, hvorledes den slaar an her i Byen. Bliver Forbruget stort, kan den utvivlsomt sælges til billigere Priser, end dem, der nu forlanges for den nævnte Vare.

Kreaturudførselen.

Det slagtede Kvæg.

— Hvorledes gaar det med Kreaturudførselen? spurgte vi i Dag Hr. Eksportør Holm.

— Ja, hvad skal man sige, det gaar jo; men man ved jo ikke hvorlænge. Nu kasseres der ikke stort flere end før den her Misere kom, og Kreaturerne bliver igen assurerede. Men det er saa usikkert. Vi ved jo aldrig, hvornaar de finder paa at lave en lignende Historie igen dernede. Og saa har de da nu faaet lavet os den Kvalm med Indsprøjtningen.

Det har imidlertid ikke bevirket at Kvæget er bleven billigere, tværtimod. Det er snarere dyrere. Sagen er, at alt det Kvæg, som stod paa Fedestaldene er snart solgt. Her er ikke meget Kvæg nære.

— Hvormange af de slagtede Kreaturer er bleven her i Byen?

— Det kan jeg ikke sige, men mange er det ikke. Landslagterne og nogle af Byens mindre Slagtere har købt noget af Kødet, men det meste er gaaet til København. Jeg vil sige Dem, at det er en stor Skam, at ikke Byens Befolkning har faaet Adgang til at faa noget af det udmærkede Kød, der solgtes saa billig. Det var jo noget gevaltigt Kød. Og det blev saa strængt kontrolleret, at man vanskelig kan faa bedre Kød.

Vi indrømmer at Hr. Holm har Ret, men nu er den Periode jo forbi.

De arbejdsløses Demonstration mod Landstinget.

Vi bragte i Gaar et Telegram om den Demonstration, der havde fundet Sted af de arbejdsløses foran Rigsdagens Bygning. Om Mødet i „Folkets Hus", Demonstrationstoget til Rigsdagsbygningen og Deputationens Foretræde for Landstingets Formand og Formanden for det Udvalg, der behandler Arbejdsløshedsloven, Godsejer Rottbøll, skriver vor Korrtspondent:

Landstingets Behandling af de to Arbejdsløshedslove der nu faa Dage før Rigsdagssamlingens Slutning er henvist til Udvalg, har naturligvis vakt Harme i Arbejderkredse og Engstelse i de arbejdsløses fattige Hjem. Fællesorganisationen for Fagforeningerne her Byen tog straks Affære og indbød i Formiddags de arbejdsløse til et stort Møde om i „Folkets Hus" paa Jagtvejen, og her fik man desværre Beviser for, at de arbejdsløses Tal stadig er meget stort. Der var mødt ca. 1500 arbejdsløse, da Formanden for De samv. Fagforbund C. F. Madsen bød velkommen, men store Skarer strømmede stadig til Bygningen uden at kunne faa Plads.

Folketingsmand Stauning indledte Mødet. Han omtalte det store Arbejde, der er udfoldet fra Arbejderklassens Side for at gennemføre en human Lovgivning til Fordel for de arbejdsløse. Dette Arbejde har baaret god Frugt, men nu truer Landstinget de to vigtige Love om ekstraordinær Hjælp. De arbejdsløse maa protestere herimod, thi der staar store Interesser paa Spil. Loven om forsat Hjælp udløb den 1. April, og der gaar Hundreder af Mennesker, som vil være henvist til Fattigvæsenet, hvis Landstinget nægter at forny Loven.

Hr. Stauning anbefalede under stærkt Bifald at vælge et Udvalg, der straks kunde henvende sig til Landstinget vedrørende de to Love.

Dette Forslag vedtoges under stærk Tilslutning af den store Famsamling.

Fru Falk dukkede nu frem med en Resolution, der krævede afholdt nogle store Møder for arbejdsløse.

Forsamlingen, der havde modtaget Fruen noget demonstrativt, sluttede sig dog til Resolutionen, som anbefaledes af Borgbjerg.

Fra Forsamlingen lød nu Raabene: Lad os straks marschere til Rigsdagen. Borgbjerg anbefalede Forslaget, idet han opfordrede Forsamlingen til at udvise en rolig og værdig Holdning.

Et Øjeblik efter stillede det store Tog op ude paa Jagtvejen og lidt efter satte Processionen sig i Bevægelse.

Vejret var herligt med Foraarssol og blaa Himmel over Byen, men Forsamlingen harmonerede kun slet til den foraarstindrende By. Tung og mørk skred Processionen gennem den fattige Fredensgade over Fredensbro, ad Sølvgade og videre gennem det fattige Borgergadekvarter. En Gang imellem istemte man Socialistmarschen, men der var ingen rigtig Klang i Stemmerne.

Mange af Deltagernes Ansigter var mærkede af Savn og Sorg og i den skarpe Sol saa man altfor tydelig, hvorledes de flestes Tøj var gammelt og luvslidt.

Overalt, hvor Processionen kom frem veg Folk stilfærdig tilside og betragtede næsten med Ærefrygt disse Skarer.

Man følte instinktmæssig at dette Tog var den dybe Alvor, en Lidelsernes Procession, der krævede Respekt.

Uden Bulder drog Processionen ind i Fredericiagade og stoppede stille op foran Rigsdagen, som allerede var omringet af en stor Politistyrke.

Det valgte Udvalg med Formanden for de samv. Fagforbund C. F. Madsen i Spidsen henvendte sig nu først til Landstingets Formand Hr. Sonne, der lovede, at Forslagene skulde blive behandlede tilende, hvis der fremkom en positiv Indstilling fra det nedsatte Udvalg.

Udvalget henvendte sig derefter til Hr. Rottbøll, der er det nedsatte Udvalgs Formand. Han meddelte, at Udvalget holder Møde i Morgen og at det vil modtage en Deputation paa 4 Medlemmer fra de Arbejdsløse.

Noget positivt Løfte om Forslagenes Gennemførelse fik man ikke, men forhaabentlig tager Udvalget Hensyn til de Oplysninger, som i Morgen vil fremkomme fra de Arbejdsløse.

Da Deputationen atter kom ud paa Gaden stod de ca. 3000 Arbejdsløse ganske rolige og ventede.

Hr. C. F. Madsen oplyste om Resultatet af de første Forhandlinger, hvorefter han bad enhver gaa til sit. Udtalelser, der hilstes med stærkt Bifald.

Et Kvarter efter laa Fredericiagade hen i idyllisk Stilhed. De Arbejdsløse var vandret afsted mod deres fattige Hjem.

Skam og Vanære vilde det være for Landstinget, om det nægtede disse Mennesker, den ringe Hjælp, som rummes i de to Love.

Th.

Rigsdagen.

København, Torsdag.

Forslaget om en ny

Skattelov for København

var til 1. Beh. i Folketingets Møde i Dag.

Indenrigsministeren forelagte Forslaget, idet han beklagede, at Landstinget i høj Grad har forringet Forslagets Værd. Københavns Kommune befinder sig imidlertid i en Nødstilstand og derfor vilde Ministeren anbefale Forslaget selv om han nærede store Betænkeligheder.

Borgbjerg kunde slutte sig til Ministerens Beklagelser. Ganske vist indeholder Forslaget et Par Fremskridt, idet man faar en noget stigende Skala, men dette maa til Gengæld betales med en Forhøjelse af de mindre Skatteyderes Skat og forskellige andre uheldige Bestemmelser. Beklageligt er det ogsaa, at Formueskatten er stemt ud i Landstinget. Men København har et Underskud paa 3 Mill. i Fjor og 4 Mill. i Aar, og der maa skaffes ny Indtægter.

Sigurd Berg anerkendte, at Københavns Kommune maa have forhøjede Skatter. Det foreliggende Forslag er imidlertid et meget magert Resultat for Ministeren. og det glæder mig at høre saavel Ministeren som Borgbjerg anbefale de smaa Fremskridt. Jeg er ikke tilfreds, men naar d'Hrr. anbefaler Forslaget, saa vil jeg heller ikke modsætte mig dette.

Kejser Nielsen anbefalede ligeledes Forslaget. Han ønskede ensartede Skatteregler for hele Landet og var derfor utilfreds med, at København vedblivende beholder en Særstilling.

H. L. Møller (H.) anbefalede Forslaget. Han fandt ingen Grund til Klage fra de smaa Skatteydere, fordi de fik nogen Skatteforhøjelse.

Jensen-Klejs havde stor Lyst til at stille Forslag om at genindsætte For-